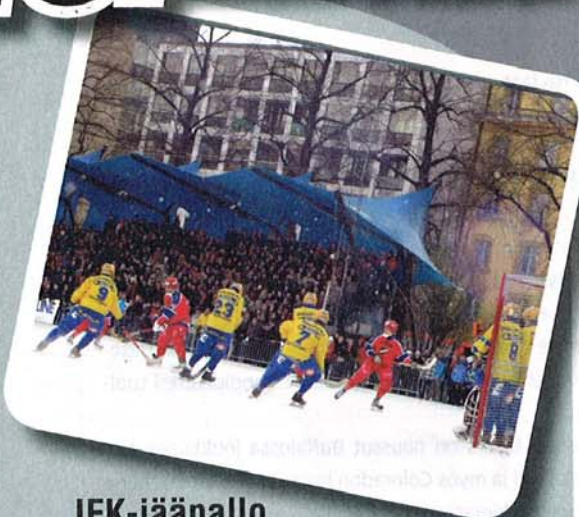

10 pistettä

Urheilulehti arvioi suomalaisia sankaritaheroita viikon varrelta pisteskaalalla neljästä kymmppiin.

IFK-jääpall Kulttuuria

MISTÄ?

Helsingin IFK voitti jääpallofinaaleissa OLS:n otteluvoitoin 2-0. Toisessa loppuottelussa, Brahen kentällä Kalliossa, nähtiin seurakulttuuria upeimmillaan.

MIKSI?

Bragulle saapui ratkaisevaan otteluun lähes 2000 katsojaa. Esimerkiksi SM-liigan verrattuna se oli vähän, mutta jääpallotteluksi Helsingissä se oli paljon. Ja laatu korvaa määrän. Itse ottelu oli heikkotasoinen, mutta tunnelma ottelutapahtumassa fantastinen. Ei mediaseksikkyyttä tai suurta show'ta, vaan aitoutta. Pittoreski Kallio, auringonpaiste, lumisade, pakkassää, makkarantuoksu, ihmisistä pursuavat katsomot, monta sataa IFK-kannattajaa laulamassa ja sydämellään seuransa eteen pelanneita pelaajia. Ja lopulta mestaruusjuhlat, jolloin jää oli puolen minuutin sisään täyttynyt sadoista kannattajista, halauksista, soihduista, savupommeista, IFK-lauluista ja onnen kyynelistä.

MERKITYS?

Milloin suomalaisseurat lajissa kuin lajissa ymmärtävät täysin, ettei kulttuuria voida keinotekoisesti rakentaa, eikä seurakiintymystä voida rahalla ostaa? Siihen eivät markkinointikikat, sloganit tai brändit auta. Ne päinvastoin syövät tunnetta tuotteistaessaan kulttuuria. Aito kulttuuri lähtee sydäimestä, rakkaudesta, sukupolvia yhdistävästä tarinasta, identiteetistä ja vahvasta seurayhteisöstä. On suomalaisen urheilun köyhyyttä, että esimerkkejä siitä on vähän, mutta toisaalta rikkautta, että tietyistä lajeista ja seuroista sitä löytyy aidoimmillaan.

JATKO?

En gång IFK, alltid IFK.

TOPIAS KAUHALA